

flaget under Nr. 6 til § 4. Jeg har noget Kendskab til de paagjældende Forhold og den paagjældende Personlighed, og jeg skal varmt anbefale, at det foreslaede Beløb bevilges. Tillige skal jeg ytre et Par Ord angaaende det Forslag, som findes under Nr. 36, hvorved ikke Udvalgets Flertal, men, som det er oplyst, et æret Mindretal har foreslaaet, at Posten til prismatisk Krudt skal udgaa. Det forekommer mig, at de Grunde, den høitærede Minister ansøgte for Bevillingen af denne Post, vare af den Bestaaffenhed, at man ikke let kan bevæges til at stemme imod den ærede Minister. Med Hensyn til det andet Forslag, som er stillet angaaende „Dannebrog“, saa lægger jeg for mit Vedkommende ikke saa stor Vægt derpaa; men jeg ser heller ikke, at der tabes Noget ved at stemme for dette Forslag, idet jeg giver den ærede Minister Ret i, at det kun kan være en Fordel for Statskassen, hvis det lykkes at faae Maskineriet solgt. Jeg skal endnu, inden jeg slutter, tillade mig angaaende det Bagatelforslag, som foreligger med Hensyn til Theatergængere, at sige, at det er mig ikke saa ganske klart, at de Herrer, som have benyttet Theaterbilletterne, derefter faae Lov til at benytte dem fremdeles. Jeg kan nok forstaa, at de faae Indemmet for de Gange, de ere gaede i Theatret, men om de just igjennem dette Forslag skulde faae i Fremtiden konstitutionelt Tilladelse til at gaa i Theatret, er mig ikke saa ganske klart. Jeg skal derfor hverken stemme for eller mod Forslaget.

Formanden (Krabbe): De Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte angaaende de landøkonomiske Forhold, havde kun en svag Tilknytning til den foreliggende Sag. Jeg har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at afbryde den ærede Taler; men jeg skulde dog for de senere Forhandlinger give opmærksom paa, at her ikke er det rette Sted til disse Betragtninger.

Th. Nielsen: Jeg vil blot tillade mig nogle Bemærkninger angaaende Forslagene under Nr. 21 og 39. Svad angaar Forslaget under Nr. 21, saa vil det ærede Thing se, at det er en Bevilling til Stiftsphysikus Krebs af 1,000 Kr. Det ærede Thing vil ogsaa have i Grindring, at vi høert Maa give denne Mand en Bevilling i Tillægsbevillingsloven. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at man efter de forskellige Anmodninger til den ærede Minister snart maatte kunne komme paa det Standpunkt at faae denne Mand optagen regelmæssig paa Finantsloven. Jeg er af den Mening, at Krebs har i høi Grad Krav paa en saadan Bevilling. Han er den første, der egentlig herhjemme, saavidt mig bekjendt, siden 1849 har gjort selvstændige nationalekonomiske Betragtninger gjældende, han er den første, der kraftig har viist, hvortil den fri Konkurrence vilde føre, dersom den kom til at staa ganske uden Korrektiv.

Han har desuden i sin Tid udgivet et Lidskrift „Samfundet“, som jeg tror, har været af megen Betydning. Han er i det hele Både en flittig og kundskabsrig Mand, der ogsaa i en anden Henseende har Fortjeneste, jeg tænker paa Arbejdsfagen. Jeg har derfor den Opfattelse, at det vilde være rigtigt, at man kom til at give denne Mand en stedsvarende Understøttelse; men det er naturligtvis Noget, som jeg ikke veed, om andre Medlemmer skulde have samme Mening om; men jeg har i alt Fald erfaret, at man stadig har været meget villig til at give denne Mand en Bevilling, ja, at det endog flere Gange er stet efter Tilskyndelse fra Udvalgets Side, jeg tror endogsaa fra Begyndelsen af. — Forslaget Nr. 39, som den ærede sidste Taler varmt anbefalede, skal jeg ogsaa give min Anbefaling. Jeg ser nemlig ikke bedre, end at det af to Grunde er rigtigt. Det er nemlig rigtigt af Hensyn til Sorø Akademi, at det faar disse Penge tilbage, da der ikke mere nu vil være Tale om at oprette Theatret som særligt Institut. Sorø Akademi hører til de Institutioner, som man i Sandhed kan betegne som folkelige. Der er neppe nogen Institution, som i sin Almindelighed kommer saa mange Ørene af Dplysningsværket tilgode, og jeg siger med Hlid saa mange Ørene af Dplysningsværket. Vel veed jeg, at Akademiet alligevel faar Renten, men netop fordi den alligevel faar Renten af Staten, forekommer det mig at være et underligt Omstøb. Det er jo kun at tage fra den ene Haand og lægge i den anden, men vel at mærke, at lægge det i den rette Haand. — Det kan være, at den ærede sidste Taler kom noget langt ud i sine Betragtninger med Hensyn til Landbruget, og jeg skal ikke følge ham, saameget mere, som den ærede Formand har advaret derimod; men jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at det nok kunde være berettiget, om man alvorlig overveiede, hvorledes man kunde komme det betrængte Landbrug til Hjælp, og den eneste Hjælp er ved at Renten daler; thi daler Renten, kan derved Eiendommens Værdi holde sig i den nuværende Pris. Vel veed jeg, at det er en mindre Sum, som der er Tale om at laane ud, nemlig 1,270,000 Kr.; men det er ikke alene denne Sum som saadan, der har sin Betydning, men overhovedet det, at den udlaanes til en Rente af 4 pCt. Det trykker Renten ned ogsaa for andre Kredses Vedkommende. Forslaget har altsaa en større og mere vidtrækkende Bøne end det, der netop antydes af de 1,270,000 Kr. Jeg skal ved samme Leilighed ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at det er mig bekjendt, at den høitærede Justitsminister rask væf approberer, at Hospitalet maa tage 4½ pCt. Jeg tror ikke, at det er rigtigt, at nogen Statsinstitution overhovedet approberer en højere Rente end 4 pCt.; jeg tror netop, at det, at holde Renten nede, er et af de Midler, som kommer Landbruget tilgode, og da den ærede Kirke- og